

По модела на социализацията на децата ромското семейство значително се различава от съвременното българско семейство. Различни са културните ценности, които се усвояват, различни са и чертите на характера, които се формират у младите поколения.

Това може да се види и чрез сравнение с данните и изводите от изследването “Днешното българско семейство”, издадено под редакцията на проф. Ч. Кюранов. То обхваща цялото българско население, без да отчита етническата специфика на респондентите. Но възпроизвеждайки чрез извадката етническата структура на населението у нас, то в най-голяма степен отразява тенденциите, характерни за семействата на мнозинството - етническите българи.

В него се изтъква, че докато междуличностните отношения между брачните партньори се демократизират значително по-бързо, този процес се осъществява много по-трудно в отношението на родителите към децата. В голяма част от българските семейства децата се третираат само като обект на възпитание. Възпитанието им е насочено към придобиване главно на “пасивни добродетели” - послушание, дисциплина, акуратност, и в много по-малка степен към изграждане на инициативност, самостоятелност и поемане на риск. Често родителите се намесват грубо при решаването на жизненоважни въпроси за децата си.

В съвременното българско семейство почти липсват съвместни трудови дейности на деца и родители. По сведения на родителите не се открива нито една домакинска дейност, в която децата и юношите да вземат забележимо участие. Много ограничено е участието на подрастващите в работата в личното стопанство - само 3,5% от децата се включват в такива дейности, а те са характерни за 54,1% от изследваните домакинства. По времето на провеждането на изследването българските деца не са упражнявали никакви трудови дейности извън домакинството (25).

В семействата на ромите за разлика от българските семейства са запазени традиционните отношения на ранна трудова социализация, предоставя се по-голяма свобода и отговорности на подрастващите. Важно е да се отбележи, че в циганската общност като правило рязко е скъсен периодът на “безгрижното детство”, а юношеството на практика не съществува като отделен етап в личностното развитие.

От малки децата на ромите усвояват традиционните роли на мъжа и на жената в тяхната група. На идващия в ромския квартал отвън чужд човек неизменно му прави впечатление, че отношението към момичетата